

(1ste Behandling findes i Tid., Sp. 665; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Der var til denne Behandling intet Endringsforslag tilfaldt.

Lovforslagets eneste Paragraf samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Berg): Jeg skal tillade mig i Henshold til de Bemærkninger, Flertallet har fremsat i Betænkningen, at foreslaa det erede Thing ikke at fremme dette Lovforslag videre, det vil altsaa sige, at stemme imod Lovforslagets Overgang til 3die Behandling.

Roch: Jeg skal følge den erede Ordførers Exempel og bede det erede Thing at gjennemlese Mindretallets Betænkning angaaende dette Spørgsmaal. I Henshold til det, vi der have ansørt, tillader jeg mig at haabe, at det erede Thing ikke vil følge Flertallet og den erede Ordfører, men derimod Mindretallet og stemme for Lovforslagets uforandrede Overgang til 3die Behandling.

Finantsministeren (Estrup): Det vil næppe overraske det erede Thing, naar jeg udtaler, at jeg fuldstændig slutter mig til den Motivering, som Mindretallet har givet — fuldstændigt. Jeg kan ikke skjønne, at der i der Bemyndigelse, som jeg igjennem dette Lovforslag har søgt, i Virkeligheden søges gjort noget Indgreb i Rigsdagens, den lovgivende Magts tidligere Stilling, ligeoverfor disse Spørgsmaal, i alt Fald ikke ligeoverfor Spørgsmaalet om, hvorvidt en Kommune maa optage Laan for at udføre Arbejder, der maaste strengt taget maa siges ikke at paahvile Kommunen som saadan. Thi denne Bemyndigelse har Regjeringen jo allerede nu, det vil sige Indenrigsministeriet, overfor Kommunerne, en Bemyndigelse nemlig til at kunne tillade dem at optage saadanne Laan. Det, som det har været nødvendigt at søge Rigsdagens Bistand til, er altsaa ikke, at saadanne Laan overhoved maa optages for at anvendes paa den og den Maade, men det er kun, at Laanenes Optagelse maa gjøres mindre byrdefulde for Kommunerne ved, at disse Begunstigelser tiltaas dem; det er det Hele. Det er altsaa i Virkeligheden kun en ringe Indskydelse paa Sagen, som hidtil har kunnet udøves af Rigsdagen, og jeg vil nødtigt have det fremsatte Lovforslag betragtet paa den Maade, at det skulde være et Forsøg fra min Side paa at borteftamotere Noget af den Myndighed, som hidtil har ligget hos Rigsdagen. Grunden, hvorfor jeg er fremkommen med Lovforslaget, er den, at det forekommer mig at være et meget ringe Omme at fysiske Lovgivningsmagten med den ene Samling efter den anden at vedtage særlige Love for,

at faa den og faa den Kommune maa udfæde Obligationer, der kunne transporteres uden særligt Stempel, og fremdeles den Grund, at, naar Tilslættelsen kan gives adaministrativt eller ved kongelig Anordning, ville Kommunerne langt hurtigere end nu kunne faae den ønskede Begunstigelse eller ogsaa et Ufflag, Alt efter Omstændighederne. Jeg vil altsaa endnu fremdeles sætte Pris paa, at Lovforslaget kunde finde den samme Tilslutning i dette Thing som i det andet. Skulde det imidlertid ikke være Tilfældet, vil jeg ogsaa tage dette Uheld med en vis Ro; overrasket vil jeg jo ikke være over Resultatet.

Ordføreren (Berg): Jeg skal ikke komme videre ind paa Diskussionen. Det glæder mig at høre, at Finantsministeren ikke vil blive overrasket ved den Skjæbne, vi anbefale for Lovforslaget, og jeg kan heller ikke skjønne rettere end, at han ikke kan være det; thi den stemmer med de Udtalelser, der fra den Side i Salen, hvortil jeg hører, ere fremkomne ved den tidligere Behandling. At Finantsministeren ikke har haat til Hensigt at borteftamotere noget af den Myndighed, som Lovgivningsmagten har i dette Forhold, betvivler jeg ikke, men at Lovgivningsmagten i dette Tilfælde giver noget af den Indseer med disse Forhold fra sig over til Administrationen, som Lovgivningsmagten tidligere har haat, er jo notorisk. Meget besværlig forekommer mig ikke den tidligere Fremgangsmaade at kunne være; thi der er i Reglen kun Tale om større Laan, der skulle optages for denne eller hin Kommune, og viser det sig ved Gjennemsyn, at det er rent kommunale Diemed, der er Tale om at freimne, har der hidtil, som ogsaa Motiverne til Lovforslaget vise, ikke været lagt videre Hindring i Veien fra Rigsdagens Side. Kunde en Udtalelse af dette Spørgsmaals Behandling bidrage til, at vi overhovedet kunde faae Stempelpapirsløvgivningen til Revision, da er det ogsaa en af de gode Grunde til at standse denne Sag nu. Jeg erkjender imidlertid, at Sagen ikke er af den Slags, der have meget stor Betydning, hvad enten det høie Thing gaar til den ene Side eller til den anden.

Roch: Det er vist fuldkommen rigtigt, hvad den erede Ordfører sluttede med at sige, at denne Sag ikke for dette Things Myndighed kan være af stor Betydning, hvad enten den bliver vedtagen eller forkastet; men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det for den enkelte Kommune, som kommer i den Nødvendighed at skulle paa den Maade, som omtalt her i Lovforslaget, optage Laan, let vil i visse Tilfælde kunne blive af stor pekuniær Betydning, om den hurtigt mulig kunde faae den fornødne Bemyndigelse til Ordning af Laanet paa en saadan Maade, som omhandles her i Lovforslaget. Det har hændt, og